

DE MEESTERDIEF

TRILOGIE

Voor Maartje en Rik, eindelijk

Andere boeken van Thijs Goverde:

De zwijnenkoning

Het teken van de heksenjagers

De ongelooflijke Leonardo

Het bloed van de verraders

De glanzende stad

Donderkat

Donderkat vs kettingzaag

Donderkat op de vlucht

Donderkat game over!

THIJS GOVERDE

DE MEESTERDIEF

TRILOGIE

Uitgeverij Holland - Haarlem

DEEL EEN

De wraak van de meesterdief

1 *eerste hoofdstuk*

WAARIN IK, NOG VOOR MIJN GEBORTE, HET ONDERWERP
VAN EEN RUZIE WORD

Kun je je een stad voorstellen? Een grote stad? Een echt heel, heel, HEEL grote stad? Ik bedoel: in Amsterdam wonen minder dan één miljoen mensen. In Istanboel - meer dan vijf miljoen. Bombay: meer dan elf miljoen. Mexico-Stad: meer dan zestien miljoen. Zestien miljoen!

Dat lijkt misschien veel, maar het is niet meer dan een dorp vergeleken met de stad waar ik geboren ben. Die stad heet Duim en ze is zo groot, dat het in de noordelijke wijken altijd vriest, terwijl de parken in het zuiden gloeiend hete woestijnen zijn. Niemand weet precies hoeveel mensen er wonen, maar Bombay past er minstens twintig keer in. Het is een krankzinnige, krioelende, wriemelende mensenmassa, een gistende, borrelende zwerm van menigtes, zo talloos dat we een keizer hebben in plaats van een burgemeester. En de wijken hebben hertogen en baronnen. De parken in Duim zijn zo uitgestrekt dat je erin kunt verdwalen en dan word je nooit meer teruggevonden. De meeste parken zijn alleen aan de rand netjes bijgehouden; van binnen zijn ze zo verwilderd als oerwouden en er gaan zelfs verhalen over onbeschaafde stammen in de binnenlanden, die nooit ontdekt zijn. In sommige zomernachten horen de mensen die in de buurt van het park wonen in de verte het geroffel van geheimzinnige tamtams.

De havens van Duim zijn zo gigantisch onafzienbaar dat er kapiteins zijn die nooit het zeegat uitvaren; in plaats daarvan beginnen ze een veerdienst of een handelonderneming in de haven zelf. Ze brengen bijvoorbeeld matrozen van pier 7,

in het noorden, naar pier 2498 in het zuiden - een bootreis van twee volle dagen. Of ze kopen kabeltouw aan het begin van pier 315, waar een touwslagerij staat, en ze verkopen het met veel winst aan het eind van diezelfde pier, waar de zeilboten liggen te wachten tot ze uit kunnen varen.

Ik wil maar zeggen: Duim is een hele grote stad.

Deze ongelooflijke opeenstapeling van huizen ligt op het meest westelijke schiereiland van een werelddeel dat Hand heet. Er zijn nog vier andere schiereilanden daar (Pink, Ringvinger, Middelvinger en Wijsvinger) maar die zijn niet zo dicht bevolkt. Daar wonen boeren, vissers, ambachtsluizen-zovoort.

Het werelddeel Hand bestaat werkelijk: zoek het maar op in je atlas. Mocht het er niet in staan, dan zul je bij je ouders moeten zeuren om een betere atlas. Natuurlijk is het 't beste om die atlas maar in de kast te laten en mij op m'n woord te geloven.

*Dat in de meeste atlassen Hand niet vermeld staat,
komt doordat het zo ver weg ligt dat de moderne
techniek er nog niet is doorgedrongen.*

*Er zijn op Hand geen treinen, auto's of computers;
met het vliegtuig kun je er niet heen;
op satellietfoto's is het niet te zien.*

*De meeste atlassen zijn gemaakt met behulp
van satellietfoto's, en kunnen je dus niets melden
over Hand of Duim.*

Ik ga je het verhaal van mijn leven vertellen, en dat is het meest merkwaardige verhaal dat je verzinnen kunt. Vol wonderlijke toevalligheden. En buitengewone heldenmoed. En ongehoorde achterbaksheid.

Als je daar niet in wilt geloven, sla dan het hele boek maar dicht. Want wie mij niet wil geloven, kan mijn vriend niet zijn. En alleen aan mijn vrienden vertel ik het verhaal van mijn leven.

Dat leven begon zeventig jaren geleden in een van de arme wijken in het midden van Duim. Ik was niet van rijke of belangrijke familie; toch was het al vanaf mijn geboorte duidelijk dat ik een buitengewoon iemand zou worden. Mijn geboorte was zo bijzonder, dat ze regelrecht uit een sprookje lijkt te komen. Als ik er niet bij was geweest, zou ik het zelf niet geloven.

Dit is wat er gebeurde.

Mijn vader was een handelaar in vogeltjes. Overal in huis stonden kooien. Ze hingen aan het plafond, zaten tegen de muur gespijkerd, stonden op de vloer, naast en op en onder de tafels en stoelen en kasten en het bed. Waar geen kooien stonden, lagen zware zakken zangzaad.

Al met al was er dus weinig ruimte over voor mijn moeder.

Die vroeg klagend: 'Hoe moet dat nou, als we straks een kindje krijgen? Waar moet zijn wiegje staan?'

'Zeur me niet over een kindje,' bromde mijn vader. 'Ik wil helemaal geen kindje. Kinderen zijn lelijk en laag-bij-de-gronds. Ze zingen niet, ze fluiten niet, ze tjilpen niet eens. Ze zijn saai van kleur. Ze kunnen niet vliegen.'

'Nee,' zei mijn moeder schamper, 'die vogels van jou, dat zijn hoogvliegers. Die kunnen heus niet verder vliegen dan hun kooi lang is.'

Mijn vader begon te huilen, want ook al gedroeg hij zich nors

en hardvochtig, hij had werkelijk een gevoelig hart en hij vond het heel erg dat hij al zijn vogels in kooitjes moest houden. Maar een keus had hij niet, want een vogel die wegvliegt kun je niet meer verkopen. Hij snikte: 'Wat ben jij gemeen, Luscinia! Je weet best hoe zielig ik het vind voor die arme diertjes.'

*Luscinia is een ouderwets woord voor Nachtegaal.
Dit is de enige reden dat mijn vader met mijn moeder
is getrouwd - omdat hij haar naam zo mooi vond.
Hij hield echt heel veel van haar,
maar vooral om haar naam. Zelf heette hij trouwens
Mergus en dat is weer een ouderwets woord voor Zaagbek.*

'Je bent zelf gemeen,' siste mijn moeder. 'Ik wil een kindje, en liever vandaag dan morgen.'

'Niks ervan. Wat niet uit een ei komt, wil ik niet in mijn huis. En ik ben hier de baas.'

Oh, dacht mijn moeder, zit dat zo? Ben jij hier de baas? Nou, we zullen wel eens zien wie hier z'n zin krijgt. Onmiddellijk begon ze te broeden op een plan. Och, het was zo'n eenvoudig plan! Ten eerste besloot ze om tóch een baby te krijgen. Dikker en dikker werd haar buik. Mergus keek er wantrouwend naar.

'Wat zit er in die buik van jou? Toch niet zo'n lelijk, roze, niet-zingend, niet-vliegend...'

'Baby'tje? Nee hoor liefje, wees maar niet bang,' glimlachte mijn moeder, en ze ging wandelen in de stad. Wandelen - ja,

dat dacht je! Ze ging stiekem op pad voor haar plan. Ze bracht een bezoek aan haar oom, die beeldhouwer was. Geheimzinnig om zich heen loerend sloop ze zijn werkplaats in en ze fluisterde hem in het oor wat ze wilde.

‘Oh,’ zei haar oom, ‘is dat alles? Dat zal wel lukken, denk ik.’ En hij ging aan het werk.

Een tijdje later was de buik op z’n allerdikst. Zo dik, dat mijn moeder nauwelijks meer kon lopen. Vandaag komt mijn kindje, dacht ze. Bij het ontbijt keek ze mijn vader aan met grote, onschuldige ogen en zei: ‘Ik heb toch zó raar gedroomd vannacht!’

*Wie grote, onschuldige ogen opzet als hij iets zegt,
zit te liegen. Zulke mensen moet je nooit geloven.*

*Ik heb eens een meisje ontmoet,
dat elke dag de hele dag zulke ogen had.
Dat kwam omdat ze echt onschuldig wás;
ze wist niet eens wat liegen was.*

*Maar niemand vertrouwde haar, vanwege die ogen.
Ze had een droevig, eenzaam leven. Gelukkig kwam ze een man
tegen die nooit iemand vertrouwde, wat voor ogen ze ook
hadden. Voor hem maakten haar ogen geen verschil.
Ze trouwden en werden heel gelukkig.*

‘Gedroomd? Wat kan mij dat schelen?’ gromde mijn vader.
‘Ik droomde van een vogel, een prachtige vogel met wel dui-

zend verschillende kleuren,' begon Luscinia, en mijn vader zat meteen rechtop.

'Och,' vertelde mijn moeder, 'die vogel floot toch zo prachtig! Ik kreeg er tranen van in mijn ogen. Het leek wel of hij woorden floot: "Ik zit bij baron Falco in de tuin! In de tuin, in de tuin! De tuin van de baron!" Wat zou dat nu toch kunnen betekenen, mijn lieve Mergus?'

Mergus was al opgesprongen van tafel. 'Wat dat betekent?' juichte hij. 'Dat lijkt me wel duidelijk! Er zit een prachtige vogel in de tuin van de baron, dat betekent het. En ik ga hem vangen!' Koortsachtig zocht hij zijn spullen bij elkaar. Zijn vangnetten en lijmstokken en striktouwen en lokfluitjes en verrekijkers en kooitjes, en alles wat je verder nodig hebt om vogels te vangen. Zonder zijn jas aan te trekken stormde hij naar buiten. Hij rende en rende, door sloppen en stegen, door straten en lanen, over pleinen en promenades. Twee volle uren rende hij, tot hij bij het paleis van de baron kwam. Daar klom hij stiekem over de muur, en over een hek, en nog een muur, en toen stond hij in de tuin. Het was een heel grote tuin, met een bos erin en een klein riviertje in plaats van een vijver. Mergus zocht in iedere boom en iedere struik. Hij vond mussen en mezen, merels en mandarijneendjes, en zelfs een verdwaalde breedbekstrandloper, maar de mooie vogel vond hij niet.

Natuurlijk niet. Mijn moeder had die droomvogel bedacht om te zorgen dat Mergus een tijdje het huis uit ging. Want dat was nodig voor haar plan.

Teleurgesteld slofte Mergus 's avonds naar huis.

Daar zat mijn moeder op hem te wachten. Met een dolgelukkig, dromerig hoofd zat ze naast een wiegje.

Haar buik was plat.

'Lieve, lieve Mergus,' fluisterde ze. 'Er is een wonder gebeurd.

Moet je kijken, hier in het wiegje! Je zult het niet geloven, Mergus!

Mijn vader boog zich over het wiegje. En hij zag - inderdaad: iets ongelooflijks.

2 *tweede hoofdstuk*

WAARIN IK GEBOREN WORD

In het wiegje lag een ei. Een reusachtig ei, glad en dof en wit. Met grijze spikkels.

‘Lieve help, Luscinia,’ riep mijn vader. ‘Zo’n ei heb ik nog nooit gezien! Wat voor ’n vogel heeft dit gelegd?’

‘Geen enkele vogel,’ zei mijn moeder kalm. ‘Ik heb het zelf gedaan.’

‘J... jij?’ Mergus zakte bijna door z’n benen van verbazing. ‘Dat kan toch niet? Mensenvrouwen kunnen geen eieren leggen!’

‘Behalve ik,’ sprak mijn moeder beslist. Ze knipperde met haar grote, onschuldige ogen, begon te blozen en zei: ‘Ik kan het onmogelijke doen, omdat ik zoveel van je hou.’

‘Tja,’ peinsde mijn vader. ‘Ik ben ook een heel bijzondere man. Ik ben mooi en slim en aardig, ik zit vol grappen en plannen - veel meer dan andere mannen. Dus je houdt natuurlijk heel veel van mij. Zoveel, dat je het onmogelijke kunt. Ja, dat is eigenlijk heel normaal.’